

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205958
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818205958.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: B., zast.: W., proti žalovanému: D., zast.: W., o zaplatenie 92,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. júna 2019, č.k. 9Csp/121/2018-53, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 92,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 92,80 eur od 14.07.2018 do zaplatenia. Žalobcovi súd súčasne priznal voči žalovanej plnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 92,8 eur, čo odôvodnil tým, že dňa 20.12.2012 uzatvorili strany poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (číslo návrhu poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX), ktorej predmetom bolo havarijné poistenie motorového vozidla žalobcu T. T. Z., EČ: Z.. Dňa 30.04.2018 došlo k poistnej udalosti v okrese Z., pri ktorej bolo poistené motorové vozidlo žalobcu poškodené, o čom svedčí oznámenie škodovej udalosti poisteným. Poškodenia poisteného motorového vozidla spôsobené poistnou udalosťou si nechal žalobca opraviť v spoločnosti U... pričom náklady na opravu poisteného motorového vozidla predstavovali sumu vo výške 860,09 eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 28.06.2018 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 27.06.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti a následne mu poskytol poistné plnenie vo výške 462,66 eur. Podľa oznámenia určil žalovaný výšku poskytnutého poistného plnenia tak, že od faktúry za opravu vozidla číslo: XXXXXX U. vo výške 860,09 eur (s DPH), odpočítal rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou technika (normohodina, náhradné diely, lakovanie) vo výške 231,46 eur, a takto priznané poistné plnenie vo výške 628,63 eur následne znížil o dohodnutú spoluúčasť vo výške 165,97 eur. Žalobca dňa 01.10.2018 vyzval žalovaného prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu - spoločnosti U.. na doplatenie poistného plnenia, a to z dôvodu neoprávnenosti zníženia poistného plnenia. Žalovaný listom zo dňa 27.11.2018 oznámil žalobcovi, že prehodnotil likvidáciu poistnej udalosti a doplatil žalobcovi sumu vo výške 138,66 eur pričom neuhradenie zostávajúcej časti nákladov na opravu vo výške 92,80 eur odôvodnil priznaním obvyklej ceny práce v regióne pre neznačkový servis (20eur/Nh). Podľa § 797 ods. 3 OZ plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťovateľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť, čo bolo dňa 28.06.2018, lehota na poskytnutie poistného plnenia podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda uplynula dňa 13.07.2018, t. j. žalovaný je od 14.07.2018. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Namietala, že žalobca je vo vedenom súdnom konaní zastúpený spoločnosťou U. (ďalej len „U.“) na základe plnomocenstva

zo dňa 21.09.2018, ktorá spoločnosť následne na základe splnomocnenia zo dňa 14.12.2018 (ďalej len „splnomocnenie“) ďalej splnomocnila Advokátsku kanceláriu G. (ďalej len „Advokátska kancelária“). Spoločnosť U. sa ako zvolený zástupca žalobcu nemohla dať ďalej zastúpiť advokátskou kanceláriou. Ďalej uviedla, že v zmysle oznámení bola zo strany žalovanej v dôsledku poistnej udalosti priznaná žalobcovi suma vo výške 767,29 eur a po odpočítaní spoluúčasti vo výške 165,97 eur bola žalobcovi vyplatená suma vo výške 601,32 eur, a to s presným zdôvodnením jednak priznaného, ako aj nepriznaného poistného plnenia. Poškodené motorové vozidlo žalobcu bolo opravované v autoservise U., ktorý nie je autorizovaným servisom. Uvedený autoservis pritom neoprávnene navýšil náklady na opravu motorového vozidla. Likvidácia škodovej udalosti bola realizovaná plne v súlade so zákonom a zmluvnými dojednaniami. Žalobca uviedol, že žalobca splnomocnil U., aby splnomocnila právneho zástupcu. KS Bratislava tento postup odobril (rozhodnutie 5Co/267/2018 z 13.12.2018, KS Žilina 9Co/93/2019 z 25.04.2019). Na pojednávaní predložil plnú moc, ktorú udelil žalobca priamo advokátskej kancelárii, aby neboli pochybnosti o zastúpení.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že dňa 30.04.2018 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bolo poistené vozidlo žalobcu poškodené. Poškodenia poisteného motorového vozidla spôsobené poistnou udalosťou si nechal žalobca opraviť v spoločnosti U., pričom náklady na opravu poisteného motorového vozidla mali predstavovať sumu vo výške 860,09 eur, čo vyplýva z predloženej faktúry č.l. 12 a nebolo to ani sporné. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 28.06.2018 bol žalobca informovaný o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o poskytnutom poistnom plnení vo výške 462,66 eur. Poistovňa oznámila žalobcovi že 27.6.2015 ukončila šetrenie poistnej udalosti a v zmysle zmluvných dojednaní poistovňa hradí primerané náklady na opravu podľa kalkulácie nákladov obhliadajúceho technika spoločnosti S.. Zároveň zaslali poistné plnenie 462,66 eur žalobcovi. Žalobca dňa 01.10.2018 vyzval žalovanú prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu (spoločnosť U.) na doplatenie poistného plnenia, a to z dôvodu neoprávnenosti zníženia poistného plnenia. Podľa oznámenia o poistnom plnení z 28.06.2018 určila žalovaná výšku poskytnutého poistného plnenia tak, že od faktúry za opravu vozidla číslo: XXXXXX U. vo výške 860,09 eur (s DPH), odpočítala rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou technika (normohodina, náhradné diely, lakovanie) vo výške 231,46 eur, - a takto priznané poistné plnenie vo výške 628,63 eur následne znížila o dohodnutú spoluúčasť vo výške 165,97 eur. Žalobca dňa 01.10.2018 vyzval žalovanú prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu - spoločnosti U. na doplatenie poistného plnenia, a to z dôvodu neoprávnenosti zníženia poistného plnenia. Žalovaná listom zo dňa 27.11.2018 oznámila žalobcovi, že prehodnotila likvidáciu poistnej udalosti a doplatila žalobcovi z titulu priznanej ceny dielov v plnom rozsahu, lakovanie a mechanické práce v zmysle kontrolnej kalkulácie podľa výrobcu, sumu vo výške 138,66 eur, pričom neuhradenie zostávajúcej časti nákladov na opravu vo výške 92,80 eur odôvodnila priznaním obvyklej ceny práce v regióne pre neznačkový servis (20eur/Nh). Priznaná teda bola obvyklá cena práce pre neznačkový servis, o čom svedčí predložená výzva na doplatenie poistného plnenia zo dňa 01.10.2018 vrátane vyjadrenia servisu, odpoveď žalovanej zo dňa 27.11.2018.

4. Žalovanou namietaný nedostatok plnej moci pokiaľ ide o zastúpenie žalobcu v konaní zo strany advokátskej kancelárie za aplikácie ust. § 89 ods. 1 CSP, § 24, § 33 ods. 2, § 33a ods. 1 vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodný. Predovšetkým uzavrel, že z obsahu predloženého splnomocnenia pre spoločnosť U. vyplýva, že toto sa vzťahovalo na mimosúdne rokovania, teda rokovania pred podaním žaloby, pričom jeho súčasťou je aj splnomocnenie dané uvedenej spoločnosti na uzatvorenie dohody o poskytovaní právnych služieb advokátom žalobcovi v prípadnom súdnom konaní, k naplneniu čoho aj došlo, keď menovaná spoločnosť následne splnomocnila na zastupovanie žalobcu v súdnom konaní Advokátsku kanceláriu G. Navyiac na pojednávaní predložil právny zástupca žalobcu splnomocnenie udelené priamo žalobcom Advokátskej kancelárii G. V ďalšom za aplikácie ust. § 788 ods. 1, § 797 ods. 3 Obč. zákonníka, s odkazom na článok IX. ods. 1, 2, 3 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie C. posúdil, že v danom prípade boli náklady na opravu poškodeného vozidla v zmysle čl. IX ods. 2 písm. c) zmluvných dojednaní preukázané predloženou faktúrou a vyjadrením autoservisu, ktorý realizoval opravu, preto je povinnosťou poisťovne plniť vo výške nákladov, ktoré klient vynaložil na opravu. Náklady na opravu nie sú v rozpore ani s ustanovením čl. IX ods. 3 zmluvných dojednaní. Cena účtovaná opravcom (20 eur + DPH = 24 eur/Nh) je cenou obvyklou v danom regióne, čo vyplýva z vyjadrenia servisu k zníženiu poistného plnenia a cenníka servisu, ktorý bol pripojený k tomuto stanovisku. Žalovaná teda v konaní neunesla dôkazné bremeno, ktoré ju zaťažovalo, nepreukázala, že žalobcom vynaložené náklady na opravu presiahli normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ motorového vozidla a že boli vynaložené náklady na cenu práce pri oprave vozidla v mieste opravy

neobvyklé, resp. že by cena za práce vynaložené na opravu motorového vozidla v autoopravovni nebola obvyklá a prekročila podmienky dohodnuté v zmluvných dojednaniach. Pri oprave vozidla žalobcu boli vynaložené nevyhnutné náklady na uvedenie vozidla do pôvodného stavu, čo preukazuje predložená faktúra, vyjadrenie autoservisu a predložený cenník prác. Preto je povinnosťou žalovanej ako poisťovne plniť vo výške nákladov, ktoré žalobca vynaložil na opravu. Uvedená povinnosť vyplýva jednak z ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvných dojednaní, keďže zmluvná cena za opravu motorového vozidla v autoopravovni neprekročila podmienky dohodnuté v zmluvných dojednaniach. Súd zároveň žalobcovi priznal podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania z priznanej sumy predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým poistným plnením po odrátaní spoluúčasti a vynaloženými nákladmi žalobcu od 14.07.2018 až do zaplatenia, t. j. 15. deň potom, ako žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti, pričom bolo nesporné že táto udalosť nastala 28.06.2018. Lehota na poskytnutie poistného plnenie tak uplynula 13.07.2018, teda od 14.07.2018 je žalovaná v omeškaní (§ 797 ods. 3 OZ). O trovách konania rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok voči žalovanej na plnú náhradu trov konania vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP (nesplnenie procesných podmienok, nesprávne skutkové a právne závery) a vychádzajúc z obsahu odvolania tiež v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, resp. d/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existenciu inej vady spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia) namietala, že rozsudok súdu prvej inštancie je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie, trpí nepreskúmateľnosťou, nespĺňa parametre dané ust. § 220 CSP. Súd prvej inštancie sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Namietala vadu procesných podmienok v spojitosti so zastúpením žalobcu v konaní, s čím sa podľa jej názoru súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal. Žalobca je zastúpený spoločnosťou U. na základe plnomocenstva zo dňa 21. 09. 2018, ktorá následne na základe splnomocnenia zo dňa 14. 12. 2018 splnomocnila Advokátsku kanceláriu G.. Z ust. § 89 ods. 1 CSP však vyplýva, že strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, pričom zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Vychádzajúc z uvedeného spoločnosť U. sa nemohla dať ďalej zastúpiť advokátskou kanceláriou, ktorá podávala žalobu, keďže splnomocnenie jej udelené, je neplatným právnym úkonom.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na ust. § 31 ods. 1 OZ, vychádzajúc z ktorého pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou, alebo právnickou osobou, ktorej za týmto účelom splnomocniteľ udelí plnomocnenstvo, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocneného oprávnenia. Spoločnosť U. udelila plnomocnenstvo, v zmysle ktorého bola spoločnosť oprávnená zastupovať v rámci mimosúdneho uplatňovania nároku na poistné plnenie, pričom v prípade potreby uplatnenia nároku prostredníctvom súdu bola spoločnosť výslovne splnomocnená na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí právnych služieb advokátom, vrátane výberu advokáta. Vychádzajúc z uvedeného nie je všeobecne záväzným právnym predpisom zakázané splnomocniť advokáta prostredníctvom zástupcu (§ 31 ods. 1 OZ). Žalovanou prezentovaný výklad tejto problematiky je tak nesprávny a účelový, naviac bezpredmetný, keďže je zrejmé, že žalobu podal žalobca v zastúpení advokátom, nie spoločnosťou U.. a v priebehu konania pred súdom prvej inštancie aj predložil za účelom odstránenia akýchkoľvek pochybností plnomocnenstvo udelené žalobcom priamo právnemu zástupcovi.

7. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP

(a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

10. V posudzovanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplata sumy 92,80 eur s príslušným úrokom z omeškania zo strany žalovanej ako doplatok poistného plnenia, ktoré mu bolo nedôvodne v súvislosti s poistnou udalosťou ku ktorej došlo dňa 30.04.2018 znížené.

11. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím žalobe vyhovel a súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania zo strany žalovanej.

12. Posúdením obsahu odvolania odvolací súd zistil, že ťažiskové odvolacie námietky žalovanej smerujú voči nedostatku v procesných podmienkach, nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, namietala tiež nesprávne skutkové a právne závery, čím uplatňovala ako uvádza, dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP a posúdiac obsah odvolania vzhľadom k namietanému nedostatočnému odôvodneniu napadnutého rozhodnutia tiež v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, resp. d/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, resp. existencia inej vady spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia).

13. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie z dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne skutkové a právne závery na ktorých založil svoje rozhodnutie, pričom žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nebol zodpovedajúcim spôsobom vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé k odlišnému, v prospech odvolateľky indikujúcemu vyhodnoteniu a následnému prijatiu skutkových a právnych záverov. Za správny je za týchto okolností potrebné považovať aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania, vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval stranám všetky známe fakty posudzovanej veci.

14. Nad rámec uvedeného, vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej, odvolací súd uvádza:

15. Predovšetkým bez právneho významu je akákoľvek polemika odvolateľky týkajúca sa ňou tvrdených nedostatkov zastúpenia žalobcu v konaní spoločnosťou U., keďže ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, žalobu podal žalobca v zastúpení advokátom, nie spoločnosťou U. a v priebehu konania pred súdom prvej inštancie aj predložil za účelom odstránenia akýchkoľvek pochybností plnomocnenstvo udelené žalobcom priamo právnenému zástupcovi tak, ako to uvádza žalobca aj vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu. Je teda síce pravdou ako uvádza žalovaná, že podľa ust. § 89 ods. 1 CSP sa stranou zvolený zástupca na zastupovanie v konaní nemôže dať zastúpiť ďalším zástupcom, ak osobitný zákon (napr. zákon o advokácii) neustanovuje inak, to však žiadnym spôsobom nedopadá na okolnosti posudzovanej veci, keďže ako z obsahu spisu vyplýva a bolo uvedené už vyššie, žalobu v mene žalobkyne podala Advokátska kancelária G. a nie spoločnosť U., jednoznačne teda zvoleným zástupcom na zastupovanie žalobcu v tomto súdnom konaní bola advokátska kancelária, ktorá sa v konaní nikým zastupovať nedala. Z uvedených dôvodov námietka žalovanej, že neboli splnené procesné podmienky neobstojí.

16. Nedôvodne tiež žalovaná namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

17. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998). Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdzujú tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998. Príkladmo v náleze z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 ústavný súd konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“.

18. Výkladom toho, či nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, následkom zistenia ktorej je zrušujúce rozhodnutie, resp. či ide len o tzv. inú vadu konania, sa zaoberalo Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“, vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ju možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

19. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je teda nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

20. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhliadol dôvodnosť pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R 2/2016, ktorá pripúšťa, že „celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu“. V súlade s právnymi závermi vyjadrenými v rozhodnutiach ESLP môže však o takýto výnimočný prípad ísť len vtedy, keď nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vykazuje znaky (až) vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ alebo vady „zásadnej, hrubej a podstatnej“, o ktorý prípad však v posudzovanej veci nešlo. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami toho - ktorého účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. *Georgidias v. Grécko* z 29. mája 1997, *Recueil III/1997*). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B).

21. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, čím nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu uvedeného či už v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, či ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

22. Žalovanou uplatnené dôvody odvolania tak nebolo možné posúdiť inak, ako nespôsobilé k odlišnému, v prospech nej spôsobilému rozhodnutiu vo veci.

23. Keďže z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správne, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia tiež v časti o náhrade trov konania, toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na ich náhradu v rozsahu 100% vo vzťahu k žalovanej s poukazom jeho plný úspech v odvolacom konaní.

25. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).